

48
MARÇ
2012

LES NEGOCIACIONS DEL MARC FINANCER PLURIANUAL 2014-2020 DE LA UE: Més valor afegit a canvi de menys (contribucions nacionals) ?

Dr. Mario Kölling, García Pelayo Fellow, Centro de Estudios Políticos y Constitucionales
Dr. Cristina Serrano Leal, Doctora en Ciències Econòmiques, Tècnica comercial i Economista de l'Estat

És el moment per a un nou Marc Financer Plurianual

La Unió Europea (UE) és una “democràcia negociada” amb una jerarquia de negociacions horitzontals entre els Estats membres i negociacions verticals dintre dels diferents nivells de governança i les negociacions financeres són, sens dubte, les més importants. Les negociacions sobre el pressupost de la Unió Europea i el Marc Financer Plurianual (MFP) han estat essencials des del principi de la integració europea i s’han caracteritzat per intenses i prolongades disputes, i complexos acords entre els estats membres.

Tot i que poden semblar a primera vista un perfecte exemple de la defensa dels interessos nacionals basats en càlculs de cost-benefici a curt termini, les negociacions són molt més complexes del que semblen. El pressupost de la UE té un valor simbòlic que va més enllà del valor financer real de la despesa. La seva estructura reflecteix una sèrie de compromisos assumits anteriorment i els conflictes polítics i econòmics que van dominar el procés d’integració europea.

La negociació del Marc Financer Plurianual per al pe-

ríode de 2007-2013 va ser un tema central i molt conflictiu en l’agenda de la Unió durant el 2005. Les negociacions actuals del MFP 2014-2020 s’estan debatent en un context fins i tot més complex, dominat per la crisi econòmica i financera, en la qual els dèficit excessius i el deute públic han portat a una voluntat virtualment unànime dels Estats membres per reduir les seves despeses públiques. Això afecta directament el debat respecte de les contribucions nacionals al pressupost de la UE i, en conseqüència, als recursos disponibles, així com a les prioritats pressupostàries del MFP 2014-2020.

Tot i que el pressupost de la UE és relativament reduït en comparació amb els pressupostos dels Estats membres, i representa només un 1% del PIB de la UE, el pressupost és un instrument clau perquè la UE assoleixi els seus objectius. Una reducció del

pressupost debilitaria el paper potencial de la UE per ajudar els Estats membres a sortir de la crisi i la seva capacitat per respondre a una àmplia diversitat de reptes polítics, socials, ambientals i econòmics. Segons la membre del Parlament Europeu, Jutta Haug, el MFP 2014-2020 serà una prova de foc per a la capacitat de l’UE de respondre a la crisi econòmica i la competitivitat global.

En aquest sentit, hi ha tres preguntes que cal respondre:

El resultado de las negociaciones del Marco Financiero Plurianual 2014-2020 definirá el rol potencial del presupuesto de la UE para responder a la crisis económica.

La persistencia de varios Estados miembros en sus “líneas rojas” parece manifestar una vez más el *status quo* de la estructura del presupuesto europeo y deja poco margen de maniobra durante los meses siguientes.

Se puede confirmar un compromiso firme para reforzar e implementar la estrategia de crecimiento de la UE2020 en todas las líneas de gasto.

La crisis actual es una oportunidad para plantear la necesidad de crear nuevos recursos propios para la UE, como por ejemplo un Impuesto sobre las Transacciones Financieras, o un nuevo recurso reformado del IVA. Lo que significaría no sólo un paso más hacia una mayor integración europea sino también una manera de conectar mejor la UE con sus ciudadanos.

- Quines són les àrees principals de conflicte en les negociacions del Marc Financer Plurianual, especialment pel que fa a les línies principals de despesa, (Política Agrícola Comuna (PAC); Política de Cohesió; Recerca i Innovació, i Acció Exterior) i el finançament del pròxim MFP (recursos propis tradicionals, recursos basats en el PNB o possibles nous recursos propis) ?
- Quin paper assumirà el pressupost de la UE en el futur pel que fa a la creació d'ocupació i creixement, així com l'assoliment dels objectius de l'estratègia de creixement de l'UE2020?
- Com podrien obtenir més independència la Comissió Europea i el Parlament Europeu respecte a la definició dels objectius i la gestió del pressupost?

Les propostes no preveuen un canvi radical en l'estructura del pressupost de l'UE, però el sistema proposat de recursos propis presenta elements innovadors que havien estat majoritàriament reclamats durant la consulta pública.

El MFP 2014- 2020 – Un pressupost per a l'Europa 2020

Segons el Tractat sobre el Funcionament de la Unió Europea (Art. 312), el MFP defineix les prioritats de gestió i els objectius pressupostaris per a les diferents categories de la despesa de la UE per a un període d'almenys cinc anys per tal d'assegurar una evolució controlada de la despesa. Tanmateix, el procediment pressupostari anual continua sent essencial per tal de determinar la quantitat específica de despesa i la seva distribució, però aquestes decisions es prendran segons el sostre i les línies establertes pel MFP.

El Tractat de Lisboa va institucionalitzar i va promoure el paper del MFP en el procediment pressupostari, de la mateixa manera que va integrar l'MFP en el procediment legislatiu canviant la seva naturalesa des d'un acord inter-institucional, a un reglament. Amb això es redueix la diferència existent entre les provisions del Tractat i les pràctiques pressupostàries; però també s'incrementa la dificultat d'assolir un acord, ja que el Tractat de Lisboa considera explícitament l'opció de no-acord. Pot ser que alguns Estats membres ho vegin com una xarxa de seguretat, i que preferirien acceptar aquesta opció en lloc d'assolir un acord que es podria percebre a nivell domèstic com un mal resultat. La possibilitat d'una prolongació automàtica del MFP reforça l'*status quo* de l'estructura pressupostària existent a l'UE.

Val la pena de recordar que les negociacions del període actual per al MFP, 2007-2013, van produir-se després de l'ampliació del 2004 i el debat sobre la constitució de l'UE entre el 2004 i el 2005. Els qui esperaven que l'ampliació serviria com a oportunitat per alterar significativament l'estructura

del pressupost de l'UE van quedar decebuts, però l'acord va ser tanmateix significatiu perquè els Estats membres van renovar la col·laboració amb èxit en un tema molt sensible i van aconseguir un acord pressupostari, en una UE considerablement més heterogènia que l'UE15.

Segons diversos observadors, les negociacions pel MFP 2014-2020 seran fins i tot més difícils i complicades per diverses raons: en primer lloc serà la primera vegada que 27 Estats membres negociaran el MFP. Les ampliacions del 2004 i 2007 van tenir com a resultat un canvi significatiu en l'equilibri entre els països contribuents i els països beneficiaris, especialment pel que fa a la política de cohesió. En segon lloc, les negociacions s'esdevindran en un context de crisi econòmica i en la primera gran crisi de l'Euro i del deute sobirà. En tercer lloc, el MFP ha de propiciar un marc financer que estigui d'acord amb

l'estratègia de creixement de l'UE2020, i haurà d'adaptar-se al nou Tractat d'Estabilitat, Coordinació i Governança firmat per 25 socis comunitaris el març del 2012, que confirma el principi de consolidació pressupostària. En quart lloc, el paper del Parlament Europeu serà més important, ja que haurà d'adoptar la regu-

lació abans que el Consell prengui les seves decisions. Finalment, el nou Tractat de Lisboa introdueix nous objectius per a l'UE, tals com la cohesió territorial, polítiques de migració i relacionats amb el canvi climàtic, així com la creació d'un Servei Europeu d'Acció Exterior (SEAE), que també necessitarà finançament en un context d'escassetat creixent de recursos i debats sobre l'austeritat.

El punt de partida per al procés de negociació del MFP 2014-2020 va ser el Consell Europeu del desembre del 2005, quan es va assolir un acord sobre l'MFP actual del 2007-2013. Aquest acord contenia un mandat per tal que la Comissió Europea iniciés un debat a nivell europeu sobre tots els aspectes del pressupost de l'UE. Després d'un debat ampli i agitat amb una participació destacada de representants d'entitats sub-estats, de la societat civil i dels governs nacionals, les negociacions del MFP 2014-2020 van intensificar-se durant la presidència espanyola de l'UE després de la presentació de l'estratègia de creixement de l'UE2020. Posteriorment, el debat es va concentrar en tres temes clau: vincular les polítiques existents a la nova estratègia de creixement de l'UE2020, reformular objectius i prioritats segons aquesta estratègia, i incrementar l'eficiència i simplificació de les polítiques existents en el context de la crisi econòmica.

El 19 d'octubre del 2010 la Comissió Europea va publicar les seves primeres reflexions en relació al pressupost de l'UE post-2013¹. En aquesta comunicació la CE proposava dissenyar el futur pressupost en estreta vinculació amb els objectius de l'estratègia UE2020. Aquest enfocament va considerar-se innovador perquè no suposava noves línies pres-

1. COM (2010) 700 final.

supostàries ni instruments per finançar els reptes actuals, sinó que bàsicament optava per la millora del rendiment dels mecanismes pressupostaris existents.

Finalment, el juny del 2011, la Comissió va presentar les seves propostes per al MFP 2014-2020 en la comunicació: "Un pressupost per a Europa 2020". L'estructura i la duració proposada per la Comissió és majoritàriament una continuació del MFP 2007-2013. Els dos canvis més significatius van ser que certs temes es van situar fora del MFP² i que la Comissió va implementar els principis resumits en la revisió pressupostària del 2010.

Els punts principals de la proposta podrien sintetitzar-se de la següent manera:

- Concentració en els objectius de les polítiques clau, per damunt de tot les de l'Estratègia de l'UE 2020 per incentivar un creixement ràpid, sostenible i inclusiu.
- Les inversions de l'UE haurien d'oferir un "valor afegit europeu", comparat amb la inversió dels Estats membres individualment.
- Simplificació: reducció d'instruments i càrrega administrativa per als beneficiaris així com per a la Comissió i els Estats membres.
- Concentració en els resultats: concentració en un nombre limitat de prioritats i accions així com la introducció de condicionalitat per arribar a assolir les prioritats de les polítiques de l'UE.
- Finançament reformat: un nou sistema de recursos basat en l'Impost sobre les Transaccions Financeres i un recurs basat en un nou Impost sobre el Valor Afegit (IVA), però també col·laboració amb el sector privat.

Les propostes no preveuen un canvi radical en l'estructura del pressupost de l'UE, però el sistema proposat de recursos propis presenta elements innovadors que havien estat majoritàriament reclamats durant la consulta pública. En altres àrees les propostes intenten acomodar les exigències d'austeritat d'alguns Estats membres, fins i tot tenint en compte que els marges fora del MFP han estat considerablement ampliat. Al mateix temps, s'han de reconèixer els esforços significatius de la Comissió Europea per concentrar millor els recursos de cara als objectius de l'Europa 2020, així com l'atenció posada al valor afegit i l'eficiència de la despesa de l'UE. Després de la presentació de les propostes legislatives de les principals polítiques de despesa a l'octubre/novembre 2011, representants dels governs de l'UE (durant la presidència polonesa) han intercanviat opinions sobre. Els grups de treball del Consell podrien acostar posicions sobre temes de pressupost menys conflictius però les qüestions principals segueixen obertes (Política de Cohesió i Política Agrícola Comuna). Durant la presidència danesa, van acostar-se posicions entre la CE i els Estats membres sobre aquests temes clau. Finalment, cap al final del 2012, durant la presidència xipriota, s'aspira arribar a un acord final.

2. Com per exemple el Reactor Experimental Termonuclear Internacional i el Fons de Desenvolupament Europeu.

Les pomes de la discòrdia

La mida del pressupost de la UE

La proposta de la Comissió preveu un augment del 5% del pressupost de l'UE que, en termes de PNB, representa un 1,05% en crèdits de compromís i un 1,00% en crèdits de pagament. Incloent-hi les categories 'Fora del MFP' la despesa total arriba a l1,11% del PNB total de l'UE.

De tota manera en el context de la negociació el debat sobre el volum del pressupost és un tema molt més complex per diverses raons: en primer lloc, els nous mecanismes de condicionalitat introduïts en les propostes per als fons de cohesió vinculen el rendiment a la recepció dels fons. Això significa que el respecte al Pacte d'Estabilitat i Creixement i a les recomanacions macroeconòmiques de la Comissió influirà els fons que rebi un país. En conseqüència, serà molt més difícil fer un pronòstic sobre possibles "retorns" del pressupost de l'UE.

En segon lloc, la proposta sobre els nous recursos propis introduirà més incertesa pel que fa als ingressos del pressupost de l'UE. Per tant, serà molt més difícil de fer estimacions acurades dels saldos nets esperats i dels resultats de la negociació.

Quant a les categories 'Fora del MFP', aquests exigeixen l'aprovació dels governs dels Estats membres per tal de ser activades. Aquest procediment podria comportar càrregues administratives importants, que es consideren contràries a la demanda de simplificació i flexibilitat, cosa que podria suposar previsiblement retards en la recepció de fons específics. Aquest podria ser el cas, concretament, del Fons Europeu d'Adaptació a la Globalització (FEAG) i de la reserva per a les crisis en el sector agrícola. El FEAG es mantindrà fora del pressupost de l'UE i necessitarà el seu propi finançament, que implica també una negociació a part.

Finalment, hi haurà un enfocament generalment restrictiu en la situació present de crisi econòmica. Diversos contribuents nets han declarat que el sostre pressupostari proposat per la Comissió és "massa alt" i exigien un plantejament "top-down", que significa que el sostre global s'hauria d'aprovar abans de discutir prioritats de despesa. A causa del debat general sobre austeritat no hi ha cap Estat membre que defensi un augment del nivell del pressupost de l'UE tal com previst per la CE. Entre d'altres, els governs espanyol i polonès han declarat en diverses ocasions que estan en contra de la congelació del pressupost de l'UE, però que estan satisfets amb el volum global del pressupost proposat. Altres estats membres exigeixen un pressupost de l'UE "d'almenys el nivell actual" per tal d'afrontar els reptes del present.

Prioritats de despesa

Segons les primeres reaccions i declaracions hi ha un ampli consens entre els Estats membres i les institucions europees per incorporar l'estratègia de creixement UE2020 en gairebé totes les diferents línies del pressupost. Tot i que és molt probable que les propostes de la CE siguin diluïdes durant les negociacions, les propostes han estat acceptades per tots

Taula I: Comparació de la proposta de la Comissió i l'acord del Consell sobre el MFP 2007-2013

En milions d'EUR, als preus del 2004	Proposta	Acord desembre 2005	Retallades vs. COM en %
1b. Cohesió per al creixement i ocupació	121.687	72.120	41
2. Gestió Sostenible i Protecció dels Recursos Naturals	336.308	307.619	8,5
2. PAC (1 pilar)	400.294	371.244	7,3
3. Ciutadania, Llibertat, Seguretat i Justícia	301.074	293.105	2,6
3a Llibertat, Seguretat i Justícia	14.724	10.270	30
3b Ciutadania	9.210	6.630	28
4. La Unió Europea com a "Soci Global"	5.514	3.640	34
4. La Unión Europea como "Socio Global"	61.223	48.463	21
Despeses administratives	57.670	50.300	13
Compensacions Bulgària/Romania	800	800	-
Total compromisos	992.706	860.816	13,3
En % de la RNB UE	1,20	1,045	

Font: Comissió Europea (2010), càlculs propis

els Estats membres com a base per a la negociació i podem esperar que no es produeixin les dràstiques retallades que es van produir durant la negociació del MFP 2007-2013

Política de cohesió

En termes generals, la CE proposa 376 mil milions d'euros per a la política de cohesió del 2014 fins al 2020, que significa, en xifres absolutes, un increment sobre l'assignació del 2007-2013. De tota manera aquesta quantitat inclou 40 mil milions d'euros que la CE reserva per a un fons d'infraestructura que funcionaria de manera completament diferent dels programes tradicionalment co-finançats pels Fons Estructurals. En resum, la política de cohesió absorbiria aproximadament un 32% del futur pressupost de l'UE (comparat amb el 35% aproximadament entre 2007 i 2013). Una certa quantitat d'aquesta despesa serà destinada segons les prioritats de l'estratègia de creixement UE2020 (les regions més desenvolupades, per exemple, hauran d'invertir almenys un 20% de l'assignació del Fons de Desenvolupament Regional Europeu en eficiència energètica i projectes d'energia renovable).

Durant la negociació actual, els països en cohesió intentaran assegurar-se recursos suficients, per tal d'acostar-se al nivell de desenvolupament mitjà de l'UE i crear condicions beneficioses per al creixement econòmic i desenvolupament d'infraestructures. Recentment, 13 estats membres han signat una carta defensant un nivell de finançament similar al període de finançament actual per a la política de cohesió del MFP 2014-2020, i critiquen també la nova condicionalitat macrofiscal per a la política de cohesió. La creació de "regions de transició"³ és una ptoposta que s'ha rebut amb escepticisme, i diverses delegacions han argumentat que seria millor concentrar els recursos en regions més necessitades. Les regions de transició són una prioritat per a alguns països, com Espanya, França, i Alemanya, i tenen tot el suport de la Comissió

Europea; tanmateix podem trobar discrepàncies pel que fa a la definició de la nova categoria entre els seus defensors.

Política Agrícola Comuna

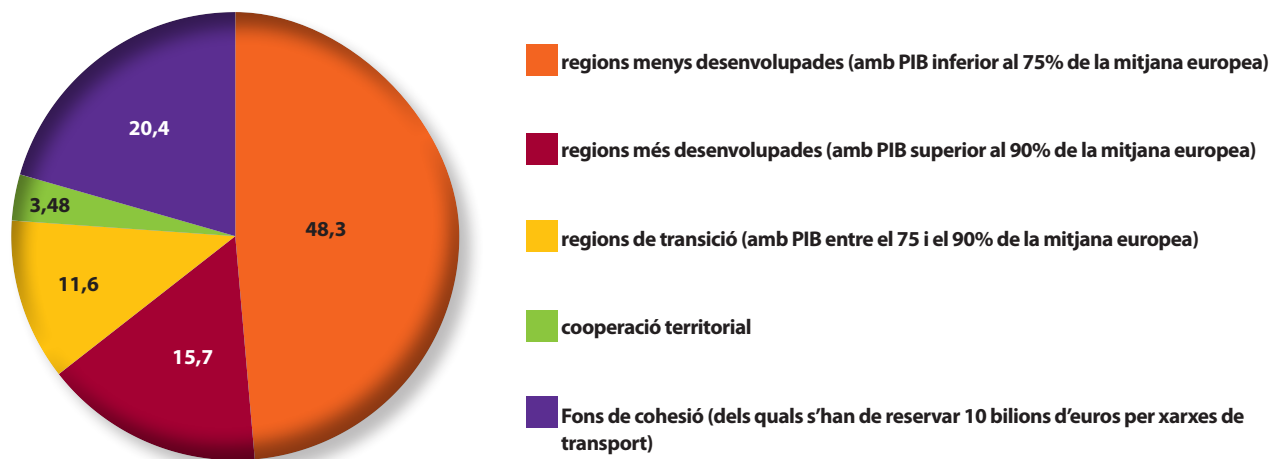
Segons la Comissió el pressupost agrari hauria d'utilitzar-se no només per incrementar la productivitat agrícola i assegurar un nivell de vida sinó que hauria de recolzar també la gestió sostenible dels recursos naturals i accions contra el canvi climàtic així com contribuir a un desenvolupament territorial equilibrat a tot Europa. Per tal d'assegurar que una PAC reformada contribuís als objectius de l'estratègia de creixement UE2020, la CE va proposar una condicionalitat més forta dels pagaments directes, que significa que el 30% de l'ajut directe estaria condicionada a la implementació de mesures de suport mediambiental. Les propostes dirigides a limitar els pagaments directes, la definició de "agricultor actiu" i la inclusió del segon pilar de la PAC —desenvolupament rural— en un marc estratègic comú, juntament amb els Fons Estructurals, són nous elements de la reforma de la PAC tal com la proposa la CE. El volum de despesa dedicat a polítiques de la PAC continua disminuint en referència al període del MFP 2007-2013. La Comissió proposa de congelar la despesa agrícola, que representa el 36,2% —comparat amb el 39,4 % del 2007-2013— del pressupost total⁴.

Les propostes relacionades amb la reforma de la PAC divideixen profundament els Estats membres i el debat actual sobre la seva reforma està encara obert. D'una banda, les propostes són contràries a les preferències d'alguns Estats membres (com Regne Unit o Dinamarca i Suècia) que havien proposat d'eliminar o reduir substancialment els ajuts directes. D'altra banda, les propostes no han estat benvingudes per part de beneficiaris tradicionals de la PAC, com França i Espanya, que critiquen, entre altres coses, les retallades de la despesa

3. Aquesta categoria inclourà totes les regions amb un PIB per capita entre el 75 % i 90 % de la mitjana de la UE-27.

4. D'aquest total, s'assignarien 281.8 mil milions durant aquest període per a ajuts directes i mesures de mercat agrícola i 89,9 mil milions serien per a desenvolupament rural. Aquestes quantitats es veurien complementades amb un extra de 15,2 mil milions fora del MFP.

Gràfica I: Assignació de recursos en la política de cohesió en %

Font: Comissió Europea (2010), càlculs propis

global de la PAC i la manca de realisme de les propostes. Un tercer grup, amb interessos diferents pel que fa al futur de la CAP, sobretot Polònia, i alguns altres nous Estats membres, exigeixen una reforma molt més profunda d'aquesta política per tal d'assolir una competitivitat igualitària i justa per als agricultors del mercat comú europeu però sense retallades en la despesa agrària.

Recerca i innovació

Tenint en compte el resultat de la revisió pressupostària, la CE prioritza una major concentració en recursos pressupostaris en àrees que puguin estimular el creixement econòmic i la competitivitat, com la Recerca i la Innovació, basant-se en els principis del valor afegit europeu i l'excel·lència. Concretament, la CE proposa un increment del 46% que arribi als 80 mil milions d'euros per a Recerca i Innovació. El nou Marc Estratègic Comú per a recerca, innovació i desenvolupament tecnològic —Horitzó 2020— estarà més orientat cap al món de l'empresa i afavorirà la recerca que proposi la creació de productes innovadors. A part d'un debat sobre el finançament d'alguns projectes fora de les línies principals del MFP, com el reactor experimental termonuclear internacional, els representants dels Estats membres es mostren globalment satisfets i reconeixen els avantatges dels instruments de les col·laboracions, tant públiques-públiques com públiques-privades, que s'han plantejat en la proposta de la Comissió.

Acció exterior

Segons el Tractat de Lisboa, l'UE pretén ser un actor en el context global que assumeixi responsabilitats per a la governança global. De fet, l'UE té un fort compromís amb el desenvolupament internacional i proporciona més de la meitat de tota l'ajuda al desenvolupament internacional, ja que l'UE és el donant més important en ajuda humanitària a nivell global. D'acord amb aquest compromís, i a pesar de la crisi del deute sobirà, la Comissió ha proposat d'incrementar els recursos per a l'acció exterior a 96 mil milions d'euros, concentrant-se en quatre prioritats polítiques: ampliació, veïnatge, cooperació amb socis estratègics i cooperació al desenvolupament.

Les diferències més importants respecte el marc actual són els principis de les polítiques més que no pas els instruments o l'estructura de la rúbrica. En aquest sentit es preveuen nou instruments financers, i només l'instrument d'associació és l'únic que s'ha reformat i substituirà l'Instrument de Cooperació Industrial.

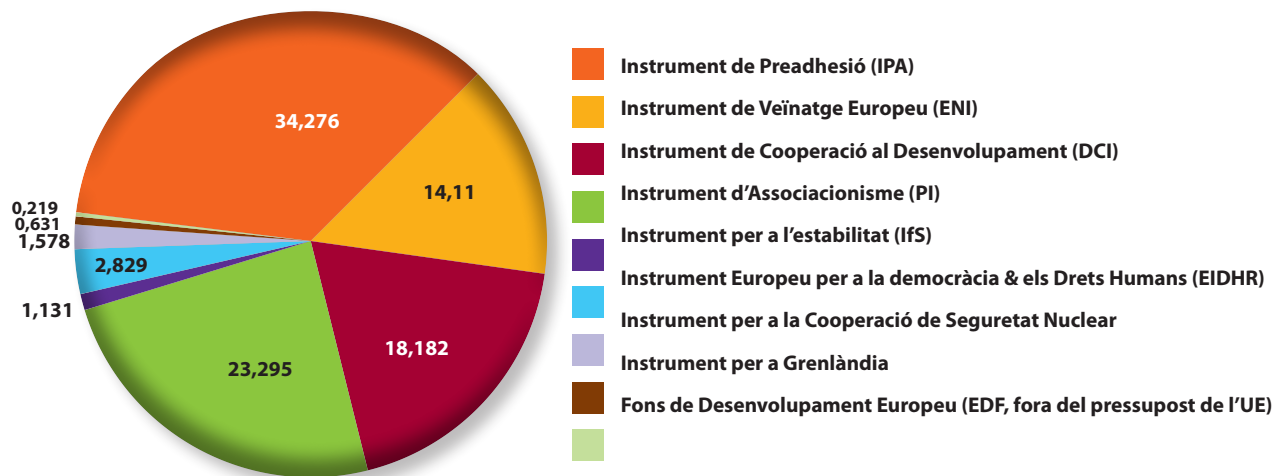
Pel que fa als principis polítics de la futura política exterior, la CE planteja un enfocament amb diferents formes de cooperació. Segons el principi de "diferenciació", l'UE assignarà una major proporció de fons sobre la base de les capacitats de cada país (bona governança), compromisos, rendiment, impacte potencial en l'UE i en països que estiguin més necessitats. Segons el principi de concentració, la CE proposa concentrar la despesa externa per tal d'evitar les ineficiències que produeixen la dispersió i la fragmentació.

En termes generals, la proposta de diferenciar i concentrar la despesa externa ha estat benvinguda pels Estats membres. Tanmateix, és d'esperar una discussió intensa pel que fa a quines regions específiques rebran ajut financer i com es posaran en pràctica els esmentats principis. Els primers desacords sobre la futura política de veïnatge ja s'han produït. Tot i que tots els Estats membres posen de relleu llur solidaritat amb els països del nord d'Àfrica, alguns han expressat els seus temors que els recursos de la política de veïnatge puguin ser transferits principalment al Sud.

Els recursos propis de l'UE

El Tractat de l'UE estipula que l'UE és finançada pels seus recursos propis, però actualment els recursos principals del pressupost de l'UE provenen de contribucions basades en el PNB dels Estats membres. En un context de crisi econòmica, qualsevol nova proposta haurà de ser analitzada amb cura per tal d'avaluar les seves conseqüències financeres. Tanmateix, el debat actual sobre el MFP 2014-2020 demostra una vegada més la dependència progressiva del pressupost de l'UE de les contribucions nacionals. Això també implica una dependència en el rendiment econòmic nacional i en la voluntat política dels governs nacionals. En aquest sentit, la

Gràfica II: Instruments financers per a l'acció exterior de l'UE i quantitats proposades en milions d'EUR

Font: Comissió Europea

crisi actual també s'hauria de veure com una oportunitat per a una reforma real del pressupost de l'UE, especialment pel que fa a l'establiment de nous recursos propis, tal com demana el Parlament Europeu i defensat per la Comissió.

En la revisió pressupostària, la Comissió va presentar una llista no exhaustiva de recursos possibles que podrien substituir gradualment les contribucions nacionals així com alleujar la càrrega infligida a les tresoreries nacionals i va proposar un nou sistema de recursos propis basat en un Impost sobre les Transaccions Financeres i un nou recurs basat en l'IVA.

Gairebé tots els Estats membres estan d'acord amb una reforma del sistema de recursos propis i l'eliminació de recursos basats en l'IVA; tanmateix, la qüestió de com s'hauria de portar a terme una reforma és molt controvertida. França i Àustria estan a favor de la introducció d'un Impost de Transaccions Financeres i consideren assignar una part dels seus ingressos al pressupost de l'UE. Alemanya també està a favor d'introduir un Impost sobre Transaccions Financeres, però preferiria recaptar-lo individualment i continuar amb el recurs basat en el PNB. El Regne Unit ja ha rebutjat amb fermesa l'Impost sobre Transaccions Financeres. A més a més, la decisió sobre una modificació dels de recursos propis ha de ser ratificada pels parlaments nacionals i hi ha un risc que els processos puguin complicar i retardar el procés. Per tant, serà molt més fàcil de posar-se d'acord en aspectes a la banda de la despesa, deixant l'adopció dels recursos propis per a l'últim moment, però aquest enfocament xoca amb el principi de "paral·lelisme" en la negociació de despesa i recursos que hauria d'inspirar el procés.

Pel que fa al sistema de mecanismes de correcció, la CE proposa eliminar els ja existents⁵, introduir compensacions globals, quan "la contribució és excessiva comparada amb la prosperitat relativa", d'acord amb les conclusions del Consell de Fontainebleau de 1987. Aquesta proposta és rebutjada tant pel

Regne Unit, que defensa el sistema de correccions, com per diversos Estats membres (Espanya, i els nous Estats membres) que consideren que les correccions no estan justificades.

Conclusions

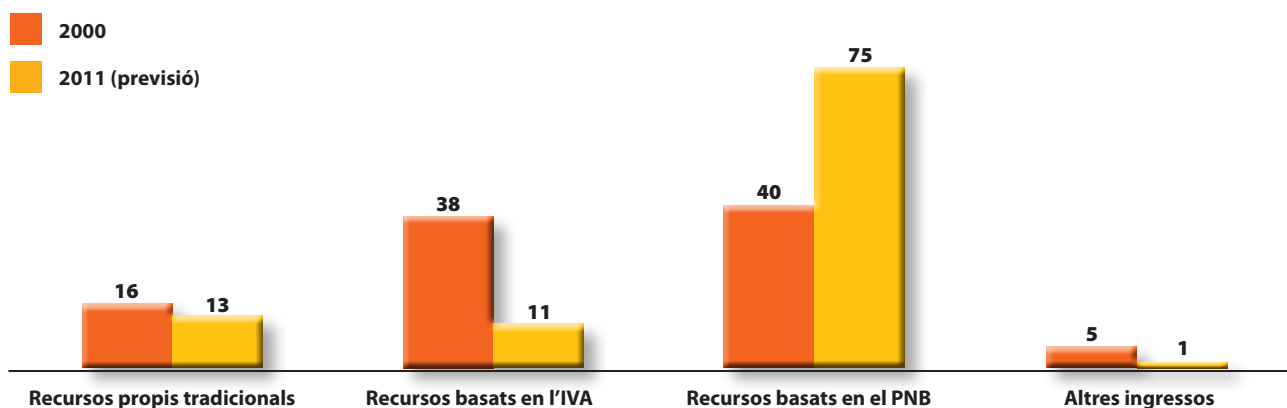
Amb l'inici de la Presidència danesa, el gener del 2012, ha començat una nova etapa en la negociació del MFP 2014-2020, que hauria de culminar al final del 2012, com a molt tard, amb suficient marge respecte al pròxim període de programació, que comença l'1 de gener del 2014, per tal de permetre una planificació apropiada i la implementació d'un programa en els Estats membres. En la nostra anàlisi hem pogut confirmar que els debats actuals sobre l'austeritat a nivell nacional determinen la negociació del MFP 2014-2020. Al mateix temps, podem confirmar un compromís ferm per reforçar i implementar l'estratègia de creixement UE2020 en totes les línies de despesa. El debat també conté algunes propostes innovadores pel que fa a un sistema de finançament de l'UE. Tanmateix, pel que sembla, les línies tradicionals de conflicte que es concentren en l'orientació de la política de cohesió i la CAP són encara els temes més claus per resoldre.

No obstant això, la majoria d'actors estan d'acord que el pressupost de l'UE hauria d'esdevenir un instrument més potent de governança econòmica en el context actual. L'UE no sobreviurà únicament amb mesures d'austeritat. Unificant recursos i oferint economies d'escala, el pressupost de l'UE pot ser més efectiu que 27 pressupostos nacionals. El pressupost de l'UE hauria de proporcionar almenys els recursos necessaris a l'UE per poder recolzar l'assoliment dels objectius de política comuna pactada (per ex., l'estratègia de creixement UE2020) i reduir la discrepància entre ambicions i recursos disponibles per assolir-los.

Un pressupost augmentat podria millorar el paper potencial de l'UE per ajudar a sortir de la crisi a alguns Estats membres, podria oferir mesures d'estímul d'acord amb les actuals prioritats principals: creació de llocs de treball i contribució al creixement, i podria respondre realment a l'ampli ventall de reptes que afronta l'UE: econòmics, ambientals, socials i polítics.

5. El xec britànic, introduït el 1984, així com els descomptes per a Alemanya, Països Baixos, Àustria i Suècia, adoptat des del 2000.

Gràfica III: Recursos propis del pressupost de l'UE en % d'ingressos totals

Font: Comissió Europea

A més a més, la crisi actual s'hauria de veure com una oportunitat per a l'establiment de nous recursos propis. Uns recursos propis genuïns al nivell de l'UE no incrementaria la càrrega fiscal global per als ciutadans sinó que reduiria la càrrega dels Estats membres i constituïrien instruments que podrien ser aplicats proactivament. Uns recursos propis genuïns també concedirien substància a la disposició del Tractat de l'UE quan declara que la despesa de l'UE ha de ser finançada pels recursos propis de l'UE. Així mateix, el Parlament Europeu podria atribuir-se un dels elements crucials del poder parlamentari: el poder pressupostari, que incrementaria la transparència del procés de presa de decisions pressupostàries, la responsabilitat democràtica del Parlament envers el contribuent i milloraria el grau de confiança dels ciutadans en el sistema.